

הדלקת הפתילה היטיב

(1) יש נוהגים, שכאשר מדליקים את הנרות, מיד כאשר רואים שהאש נאחזה בפתילה, מסלקים ידיהם ועוברים לנר הבא. וכתב מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א, שאינם עושים כהוגן, משום שיש להיזהר בשעת ההדלקה, שלא לסלק את היד, עד שתהיה השלהבת עולה מאליה, כלומר, שתאחו האש היטב בפתילה. וכמו בנר שבת, שעל האשה להזהר להדליק "את רוב היוצא מראש הפתילה שבנר", כן הדין לגבי נר חנוכה, שכיון שמברך "להדליק נר חנוכה" צריך להדליקו בעצמו היטב.

שימוש באור נרות חנוכה

(2) אסור להשתמש לאור נרות חנוכה, ואפילו תשמיש עראי כגון לבדוק מעות או למנותן לאורה אסור, כדי שלא יהיו המצוות בזויות עליו (שבת כב.). אך תשמיש עראי של מצוה – מותר. ואפילו תשמיש של קדושה כגון ללמוד לאורה אסור, ולכן נוהגים להדליק נר נוסף – שָׁמֵשׁ כדי שאם ישתמש לאורה, יהיה לאור

סגולות לרפואה ושמייה צרה!
(1) כותב החת"ם סופר זצ"ל: אדם שחלה במחלה כל שהיא ח"ו ומחתו נמשכת זמן רב, יניח מתחת למיטתו קערה עם מים.
(2) אמר האדמו"ר מזויעה לזצ"ל: "הבדלה במוצאי שבת על הכוס הינה בעלת סגולות רבות. והמקפיד לברך בעצמו על ההבדלה והבשמים בדקדוק ובכוונה, ולא לשמוע מאחרים, ומהדר להניח בשמים ריחניים בקופסא נאה – הקב"ה מצילו מכל נגע ומחלה. ומספרים שפעם בא אליו יהודי בוכה על כך

★ **רפואות ושמירות** ★

שאשתו גוססת ועומדת למות. ירד האדמו"ר לטבילה במקוה, וכשעלה ממנו, אמר: "אני רואה שאינכם מקפידים על בשמים בהבדלה. דעתי היא, שתלך לקנות קופסת בשמים נאה, ותני בה בשמים לצורך ההבדלה, וכך עשו והקב"ה ריפא את אשתו ברפואה שלימה."
(3) כתב הרב הימאור ושמש: "אדם המקפיד לברך ברכות הנהנין על מאכלים ומשקים בדקדוק ובכוונה, "אזי האוכל והמשקה לו לרפואה לכל מחושיו ולא יצטרך לרפואות."
(4) כתבו גדולי ישראל: הקפדה על לימוד הלכות לשון הרע, מסוגלת לרפא מכל חולי! – מהספר 'עצה ותושיה' – 03-5707894

הנוסף. אך לאחר שעבר זמן מצותה, שהוא חצי שעה משעת הדלקתה, מותר להשתמש לאורה.

אופי הדלקת נרות חנוכה

(3) נוסח הברכה הראשונה, "להדליק נר חנוכה", ולא "של" חנוכה. ואם טעה וברך להדליק נר של חנוכה, יצא צריך לומר את שלושת הברכות לפני ההדלקה, ולא יתחיל להדליק עד שיסיים לברך את כל שלושת הברכות.
(4) אחר שברך על הדלקת הנרות, לא יפסיק אפילו ברמז עד שיתחיל בהדלקה. ומכל מקום, רשאי לרמוז שיביאו לו שמן או גפרור, כיון שהוא צורך ההדלקה, ובדיעבד אפילו הפסיק בדיבור לצורך ההדלקה, אינו חוזר ומברך. אחר שהדליק נר אחד מנרות חנוכה, ועדיין לא הדליק את נרות ההידור, טוב להיזהר שלא יפסיק בדיבור שאינו מענין ההדלקה. ולאחר שהדליק הנר הראשון, יאמר את הנוסח של הנרות הללו אנו מדליקים וכו', ויאמר זה לאחר שסילק ידו מהדלקת הנר הראשון, ולא קודם לכן, מפני חשש הפסק.

הפה שאתה כהן היצירות

תלונות הבעל על רעייתו

בעלים רבים מתלוננים, שעל אף שהרעיה יודעת בדיוק את גודל ההכנסה הכספית של הבעל, היא בכל זאת דורשת ממנו לדאוג להוצאות יתר של המשפחה. יתר על כן, הם טוענים: כשאנו עוקבים אחר ההוצאה הכספית בבית על דברים הנראים לנו כלא-הכרחיים בשעת מצוקה, לא נראה שהקושי הממוני המוטל על כתפינו אכפת לרעייה.

היא אינה מנסה לחסוך בשום דבר, ודרישתה לכסף היא באותה תדירות כמו בתקופה שבה המצב הכספי היה בשפע. בגדים נקנים על אף שאפשר לדחות את רכישתם, נרכשים חפצים שניתן להתקיים בלעדיהם, נקנים פירות לפני העונה כשמחירים גבוהים, דוד חימום-המים החשמלי פועל שעות רבות ללא צורך, ההוצאות הטלפוניות גדולות ונערכות בשעות יקרות, למרות שניתן לדחותן לשעות זולות יותר. לעיתים, כשהם מעירים לבני הבית הצעירים

על הצורך לחסוך, פונה אליהם הרעייה ודורשת שלא יעשו עניין מלא-כלום, זאת במקום לתמוך בהם ולהוסיף הסבר משלה על חשיבות החיסכון בשעה שכזו. לעיתים הרעיה בטוחה שהבעל שותף בקשיי הפרנסה, אך הבעל סבור שאין הדבר נכון. כמו בכל בעיה שמנסים לפתור אותה והיא אינה נפתרת, עדיף להשלים עימה. יש לדעת שיש דברים בחיים בכלל, ובחיי הנישואין בפרט, שכמעט אי אפשר לשנותם ואף לא לשפרם. ככל שאדם יפנים ידיעה זו למודעותו כן יקל לו.

שנותפות כספית חלק 6

על הרעיה להבין את מצוקתו של בעלה בעת קושי כלכלי. כיון שהבורא נטע בו נטייה טבעית לאחריות לפרנסת הבית, הוא פגוע בתחושת גבריותו אם אינו מצליח לפרנס בכבוד את משפחתו כפי שמצפה מעצמו, או כפי שבני ביתו מצפים ממנו. תחושת האחריות בחוסר הפרנסה, ובעיקר כאשר הרעיה מתלוננת, צורבת לו בדיוק כפי שתצרוך התרסת בעל כלפי אשתו על חסרון עקרוני בנשיותה.

לכן, אשה המציקה לבעלה בנושא הזה, פוגעת בו פגיעה חמורה, אף על פי שהיא סבורה כי היא משדרת רק מצוקה אישית אמיתית בלא כוונה להכאיב לו. הפגיעה כאמור צורבת ביותר, בייחוד בימי מחסור כספי, כשהוא מצפה לשותף אמיתי שיבין את מועקתו הרגשית. לכן, כדאי מאוד שבימים קשים מבחינה כלכלית, תתייעץ הרעיה עם בעלה על סדר העדיפויות בהוצאה הכספית. אם אכן תתנהג כך, קיים אז סיכוי שעל אף המצוקה, הוא יגלה פתיחות כספית ורצון לתת ביד רחבה. אשה שבכל זאת חשה שהיא זקוקה לספר לבעלה על תחושותיה הקשות בנושא החסר בכסף לצרכי המשפחה, כדאי שתקדים ותאמר לבעלה משפט מקדים חשוב ביותר. עליה להקדים ולומר לבעלה כי היא יודעת שהוא עובד קשה ועושה כל אשר ביכולתו למען המשפחה, שהיא מעריכה אותו מאוד על מאמציו, ואינה מבקשת אלא שיקשיב לה ויעזור לה לפרוק את מצוקותיה הרגשיות.

לכל טיל - כתובת!

הרב יצחק פנור
6761 א היצירות

הרב פנור שליט"א

כיוון הרוח... יוצא דרך החלון של דירת הזוג וצונח לעבר השטח הפתוח בכניסת הבניין. אדון וובר ז"ל, ששמע את האזעקה, החליט ברגעי הלחץ לצאת מהר לכיוון כניסת ביתו, למרות שיכל לשכב ולמצוא מחסה בתוך ביתו כפי שהיה ראוי יותר.

משהו בפנים דחף אותו לצאת לעבר כניסת הבניין, ובמקרה באותה שניה שהגיע לפתח הבניין הגיע הרסיס וחדר ללבו ונפטר במקום! "רבותי" - סימנו אותו! לא היה עוזר לו כלום! "כי יפול הנופל" - היה ראוי שיפול עליו מששת ימי בראשית. צריך לדעת: לכל טיל - יש כתובת! אין במקרה! זה הוצאה לפועל. לכל מה שקורה בעולם יש כתובת מדויקת ועם גזירה שכך היה צריך להיות, והאדם צריך רק להשתדל מציודו להישמר!.

כי אם לא נגזר שיקרה לו משהו - הוא ינצל! כמו שאירע עם אותה זקנה בעיר 'תפרח', במבצע האחרון של 'עמוד ענן', ששמעה את האזעקה אך לא יכלה ללכת לחדר המוגן. היא התיישבה על הספא חסרת אונים, עד שלפתע הזדעזעה לראות שהטיל פגע ישירות בחדר המוגן שבביתה, היכן שהיתה צריכה להיות, אילו היה מי שיעזור לה ללכת! היא ניצלה - כי לא נגזר עליה למות! ממשיך רבנו בחיי זצ"ל ומביא מדרש עתיק ונדיר שיכול לשנות את הסתכלות על חיינו: "כי כל הנבראים כולם נבראו בחפצם ורצונם - כלומר, לפני שבאתי לעולם, בורא העולם הודיע לי על התכנון להוריד אותי לעולם הזה, ואני שמחתי בכך ורציתי זאת. ממשיך המדרש ואומר: "והקב"ה הודיעים בראשית הבריאה כל עניניהם כולם ואת כל המקרים העתידיים לבוא עליהם" - הקב"ה הראה לי את כל מה שאעבור בחיי.

עם ישראל עדיין מביט באירועי מבצע 'עמוד ענן' ומהניסים הגלויים שראה ממאות הטילים שנורו לעבר שטחים פתוחים ולא הזיקו כלל וכלל.

במלחמת 'ששת - הימים', כתב אדם מודאג מכתב לאחד מגדולי ישראל. אותו צדיק החזיר לו מכתב שבו כתב: "אל תדאג על שום דבר, כי מי שאינו דואג, הנה הוא יותר בטוח בכל טובו!". הזוהר הקדוש כותב שמכיוון שיעקב לא הפסיק לחשוב על אחיו עשו החפץ להורגו ולכן תמיד פחד ממנו - לכן נגרם, שעשו הגיע לקראתו עם 400 אנשי מלחמה בפרשה!

כלומר, הפחד מהדבר גורם לביאתו על האדם, כמו שאמר איוב: "אֲשֶׁר יִגְרֵתִי - יָבֵא לִי" (איוב ג', כה).

לכן, אמר לו אותו צדיק בשעת המלחמה, העיקר הוא לא לפחד! אך גם חשוב מאוד לא להיות אדיש, אדם חייב לעשות השתדלות להינצל. אך כל אדם נורמלי שואל: כיצד ניתן שלא לפחד כשטילים עוברים לידך?

מה פשר דבריו של אותו צדיק? תשובה מדהימה לכך מגלה לנו המדרש, הטומן מסר עצום לחיים: כתוב בתורה: "כי תבנה בית חדש, ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך, כי יפול הנופל ממנו" (דברים כח). ונשאלת השאלה: מהי הלשון 'כי יפול הנופל', הרי 'פול' זה בעתיד, 'הנופל' זה בהווה, ומדוע כתבה כך התורה?

עונה המדרש: "ראוי היה ליפול מששת ימי בראשית!" - אתה רואה אותו בעת 'נופל', אך זה נגזר עליו לפני שנברא! במלחמת 'עופרת יצוקה' נשלחו טילים רבים לעבר העיר 'נתיבות'. באחת הפעמים, נשלח טיל לעבר העיר נתיבות שפגע פגיעה ישירה בקומה שלישית בבנין, בדירה בה התגוררו זוג אתיופים חרדי.

הבעל, באותו זמן היה בבית הכנסת, ורעיתו היתה לבדה בדירה. לפתע היא שומעת הדף אדיר 'בוווס!!!' - הטיל חדר לתוך הדירה, ובניסים האשה מביטה בו כשהיא בריאה לחלוטין! אבל... רסיס מהטיל שנחת בקומה השלישית, מתעופף לו 'במקרה' עם

"וכן הודיעים ימי חייכם ומיתתם היאך תהיה" - הודיעו לו בשמים: 'אדון וובר, אתה בתאריך הזה, ובשעה הזו תסיים את תפקידך ע"י שתחפוץ בתוכך לצאת אל פתח הבניין ורסיס יעוף אל ליבך.

ואנחנו היינו חפצים בכך וחתמנו על כך מרצון ובשמחה, אומר המדרש!

"וכן ענין מזונותם אם ברווח, אם בצער" - כמה נרוויה, ומה יהיה מצבנו הכלכלי... "אם ע"י עצמן, אם משל אחרים" -

שאלו אותי האם אני רוצה להיות עשיר ולהתפרנס בעצמי או להזדקק לאחרים. לפעמים רואים מקבץ נדבות ברחוב, ועולה מחשבה: שילך לעבוד! מה אני צריך לפרנס אותו?! הרי אם הייתי במקומו הייתי עובד בכל דבר אפשרי כדי שאתפרנס!...

לכן מגלה המדרש סוד אדיר: יש אנשים שנגזר עליהם טרם יצירתם, ייסורים של מקבצי נדבות - ולא יעזור להם כלום!

אפילו אם הם ילכו ללשכת התעסוקה אלף פעם - הם לא יקבלו עבודה!

ואם כבר ימצאו עבודה - יפטרו אותם לאחר זמן קצרצר!

מקבץ הנדבות לא אשם! זה התיקון שלו בעולם! כך הוא בחר לעצמו טרם יציאתו לעולם בשמחה וברצון, כי זה הכי טוב ליעוד ולשליחות בעולם הקצר השלנו! במסדרון הזה שלפני עולם האמת!

ולכן, אומר המדרש, שלפני שבאתי לעולם שאלו אותי מה אני רוצה להיות ואני בחרתי מרצוני האישי ושמחתי בכך!

"וכן הודיעים ימי חייכם ומיתתם" - הראו לי בשמיים: אתה מסיים את התפקיד בשנה הזאת, יום זה, שעה כזו, בצורה כזו. ומסיים המדרש: "וכן דרשו רז"ל כל מעשה בראשית לדעתם נבראו, לצביונם נבראו" - לכן באמת, (1) אין לאדם מה לבוא בטענה על מצבו!

(2) אין לי מה לקנא באף אחד! - זה התסריט שלי בהצגה... אני יכול מאוד לרצות משהו אחר בחיי, אך ככה אני בחרתי לפני שנוצרתי, כי זה הכי טוב לי באמת! ככה אני בעצמי בחרתי!

אני בחרתי את ההורים האלה, את הזיווג הזה, את העיר הזו, את המצב הבריאותי!... אך כמובן לזכור שע"י התפילה והבקשה מה' אפשר לשנות את הכל ואפילו את המולד!

"כי כל הנבראים כולם נבראו בחפצם ורצונם והקב"ה הודיעים בראשית הבריאה כל עניניהם כולם ואת כל המקרים העתידיים לבוא עליהם וכן הודיעים ימי חייכם ומיתתם היאך תהיה וכן ענין מזונותם אם ברווח, אם בצער אם ע"י עצמן, אם משל אחרים, ועל כך דרשו רז"ל: "כל מעשה בראשית לדעתם נבראו, לצביונם נבראו" (רבנו בחיי)

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 16:14
יציאת השבת: 17:15
רבינו תם: 17:47

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת:

כוחה של מילה טובה!

פרשת השבוע: פרשת וישלח.

בפרשת השבוע, עשו הרשע, עדיין לא נרגע לאחר השנים הרבות מ'העוול' שנעשה לו, והוא אף מחפש נקמה. השנאה בערה בו, לכן, הוא החליט לעשות לזה קץ: הוא לוקח 400 איש ומתכוון לגמור חשבון עם יעקב. יעקב אבינו ששומע על בואו של עשו עם המאפיה שעמו, מפחד מהבאות ומתכוון לקראת המפגש. ואז זה הגיע, עשו וכל המאפיה עומדים מול יעקב ומשפחתו, ואז עשו רץ ליעקב ו... מנשק אותו. מה קורה פה? מאיפה פתאום הנשיקות? הרי היה פה ניסיון התנקשות ומה השתנה לפתע? ענה על כך הרב שמעון חירארי שליט"א: "יעקב ידע את הכלל: 'כמים הפנים לפנים - כן לב האדם לאדם'". איך שהאדם חושב בליבו על חברו, כך חברו מרגיש בדיוק כלפיו. אם אוהבו - חברו מרגיש בכך, וגם להיפך. יעקב אבינו שראה שאין לו מה לעשות מול המאפיה שעומדת מולו, התחיל לחשוב מחשבות טובות על עשו ועל כך שהוא אוהב את אחיו, ומיד הרגש עבר לליבו של עשו שהרגיש בכך ורץ לנשקו. סיפר הרב יצחק זילברשטיין שליט"א, מעשה מדהים שאירע בארץ:

באחד מקווי התחבורה של 'רכבת ישראל' בארץ, הבחינו באחד הימים נהגי הרכבת האיזורית, שאחד מנהגי הרכבת, חברים הטוב, מתחיל לפתע להתקרב אל התורה והמצוות, והיה הדבר לפלא. באחד הימים הגיע נהג הרכבת אל תחנת 'ישראל' והודיע לכל נהגי התחנה: "זהו זה חברים. חזרתי בתשובה שלימה. מיום זה והלאה, אני נהג רכבת דתי, השומר תורה ומצוות!". חבריו הנהגים שמכירים אותו כבר כעשר שנים, התפלאו מאוד ושאלו אותו מה הביאו לשם כך, ואז הוא פתח וסיפר מעשה שאירע עמו, שבבקבותיו החליט לחזור בתשובה: "בוקר אחד", סיפר הנהג הדתי הטרי, "לאחר שהובלתי את הנוסעים למחוז חפצם ברכבת, התכוונתי לרדת מהקטר ולעשות הפוגה קלה. לפתע, אני רואה יהודי חרדי שירד מאחד הקרונות המרוחקים מן הקטר, והוא מסמן לי שאמתין רגע. לא הבנתי מה כבר קרה, שמישהו רוצה לדבר עם קטר הרכבת. הוא התקרב אליי, ואמר לי: "תודה רבה על הנסיעה שהסעת אותנו", סיים את דבריו וחזר על עקבותיו. הדבר הזה ריגש אותי עד מאד. זו היתה הפתעה גדולה בשבילי, שהרי אני משמש כנהג הרכבת מזה שנים רבות, ועוד לא קרה מעולם שאחד הנוסעים יבוא ויאמר לי תודה על הנסיעה!".

אף אחד מרכבות הנוסעים שהסעתי במשך עשור של שנים, לא חשב שבעצם גם אני טורח וקם מוקדם בבוקר, ומשאייר בביתי משפחה וילדים, על מנת לקחת את הנוסעים למחוז חפצם. אומנם, נכון, שכמובן אני עושה זאת כדי לקבל משכורת, אבל אחרי הכל, היהודי החרדי הזה חידש לי שבעצם אני עושה לו טובה גדולה והוא מעריך אותי על כך וחייב לי את הודאתו". הנהג 'הדתי' הטרף הוסיף, שממראה פניו של היהודי אפשר היה להרגיש, שהוא אכן אמר את ה'תודה' מכל הלב ולא סתם. ואז אמרתי לעצמי: "אם זה מה שתורת ישראל מעניקה לאדם, אני רוצה ללמוד תורה!". אני רוצה גם לזכות להיות ככה. וזוהי הסיבה שהחלטתי לחזור בתשובה שלימה", סיים את סיפורו לנהגים המשתוממים. לא יאומן. מילה אחת, רק אחת, ואיזו השפעה! לדורי דורות! כעת כל משפחתו דתיים, בניו כבר יגדלו בדרך התורה והמצוות, נכדיו, ניניו - והכל בזכות מילה אחת של תודה והתחשבות בזולת.

והדבר אקטואלי עבור כל אחד ואחד מאתנו, גם אם אינו נוסע ברכבת ישראל... גם אם לפני שורדים מן האוטובוס, אפשר לומר תודה לנהג מכל הלב, וגם למנקה הרחובות החולף ליד ביתנו ומטאטא בידו, אפשר להודות מכל הלב. התוצאות עשויה להיות מרחיקות לכת והזכויות של אותו אדם יהיו בהתאם מלבד קידוש ה' הגדול שהוא יגרום. כי אדם שמעריך את הזולת נעשה אהוב לבריות ואהוב לה'. (מתוך 'עלינו לשבח') אדם שמעריך את הבריות ומשבח אותם, הבריות מעריכות ואוהבות אותו ואף מנסות להתחקות אליו!

לרפואה פרנסה והצלחת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית. מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפוריה אחיאל. מ"ס צדוק בן גור ומרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה. ברכה בת דורה דבורה. יעקב בן לינדה. צילה בת ברכה. משה חיים בן מרים. יעקב בן מלכה. לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולביאת משיח! הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זכו זוליתו. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסנט. שולמית בת חתן, ברוך בן גורג'יה

לזיווג הגון - יעקב ויהודה בני מלכה, יהודה צבי בן דבורה.

זרע בר קיימא - סיגלית בת מול, שלום בן יונה, שרון בן מלכה, פרידה בת עמליה.

לעילוי-נשמת- הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מול, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמורה בת מול. מול בת דוד ובת שבע, אורי חי בן רינה יריב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק. רות בת נוסרת יצחק בן עליזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאיל בן סמינה. אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי איסרגן, עובדיה כהני. לואיזה עליזה בת שמחה. זוהרה טימסטיית בן מרים. שמעון בן זוהרה. רחמים בן צ'חלה.

רוצים הקדשה שנתית צלצלו. 0506425002

